

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 495
din data de 13.09.2017

Dosar nr. 279/2017

Petiția nr. 2994.31.05.2017

Petent:

Reclamat: Hidroelectrica S.A

Obiect: neacordarea unei cote gratuite în procent de 1.200 KWh/an, la factura de energie electrică.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Hidroelectrica S.A,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul susține că este o persoană pensionară care a lucrat în sistemul energiei electrice, și așa cum prevede norma juridică pentru foștii angajați din respectivul sistem, trebuie să beneficieze de o gratuitate anuală de 1.200 KWh. Din luna mai 2016, această gratuitate nu i s-a mai acordat, fiind obligat să o suporte din bugetul propriu.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2994.05.07.2017, a fost citat domnul .. în calitate de petent, pentru data de 01.08.2017. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.2994.05.07.2017, a fost citată *Hidroelectrica S.A* în calitate de reclamată prin reprezentant legal, pentru data de 01.08.2017. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că este persoană pensionată, cu stagiul de cotizare de peste 32 de ani în cadrul societății reclamate. Prin H.G nr.1041/2003, s-a acordat pensionarilor cu o anumită vechime în MEE, o cotă gratuită de 1.200KWh pe an de energie electrică pentru consumatorii caznici. Cheltuiala aferentă kilovaților trebuia suportată cum susține petentul, de către partea reclamată și nu de către RAAN-Hasînga-Mehedinți, încălcându-se prevederile art.4, pct.1, litera a), din H.G nr.1041/2003. Petentul afirmă că, nu știe cine plătește de fapt această gratuitate. Ulterior, RAAN a intrat în insolvență și în lichidare judiciară. Din acel moment, petentului nu i s-a mai plătit de către nicio societate menționată partea care îi revine anual în procent de 1.200KW, fiind obligat să o suporte din bugetul propriu. Partea reclamată prin Ministerul Energiei, i-a răspuns petentului prin adresa nr.163029/13.07.2016, astfel: “contravaloarea cotei de energie electric este suportată de societatea la care angajații au lucrat, s-au de către alte societăți din sectorul energetic. Conform art.4, alin.2 din H.G nr.1041/2003, societatea trebuie să prevadă această sumă în bugetul de venituri și cheltuieli. Susținerea cotei gratuite de 1.200KW pe an, reprezintă o cheltuială pentru societate...”. CEZ Vânzare îi răspunde petentului prin adresa nr.60018825380/30.05.2016, că începând cu luna mai 2016, încetează acordarea cotei de 1.200KWh/an, alocată ca și fost angajat în sistemul energetic, din cauza neachitării facturilor de energie electrice emise de către RAAN-Drobeta Turnu Severin, entitate desemnată să suporte costurile pentru această cotă, de către furnizorul de energie electrică CEZ Vânzare. Astfel, furnizorul de energie electrică este îndreptățit să recupereze integral contravaloarea energiei electrice facturate și neachitate direct de la persoanele care au beneficiat de cota de energie”.

Susținerile părții reclamate

4.2 -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petentului nu i se mai acordă în mod gratuit, cota 1.200 KWh/an stabilită prin H.G nr.1041/2003, pentru pensionarii care au lucrat în cadrul sistemului energetic.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a

avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

5.2 Colegiul director în ședința de deliberări a cauzei, este chemat să se pronunțe potrivit unei situații de fapt prin care, partea reclamată nu a parcurs (epuizat) toate căile de atac ale instanțelor de judecată, într-un dosar penal de cercetare.

5.3 Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

Colegiul director în ședința de deliberări a cauzei, invocă și ridică din oficiu, excepția de necompetență materială potrivit aplicabilității normei juridice.

Petiția așa cum este formulată, se prezintă o încălcare a unei norme juridice, respectiv a H.G nr.1041/2003, prin care se prevăd o serie de măsuri ce reglementează facilitățile acordate pensionarilor din sectorul neregiei electrice. În speța de față, aplicabilitatea principiului acordării unei cote de energie electrică *gratuită*, de 1.200 de KWh/an pentru consumul casnic al unui consumator care este pensionar și a lucrat în sistemul energetic, se realizează după o normă juridică.

Reiterând natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, care decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu și o situație de comparabilitate, presupunem o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată. Colegiul observă că nu se regăsește o legătură de cauzalitate între fapta imputată părții reclamate și criteriul invocat de petentă(studii absolvite de lungă durată), potrivit art. 2 alin.1) din O.G. nr. 137/2000, republicată. Colegiul director, nu regăsește un drept încălcat în ce privește prejudiciului suferit de către petent prin fapta executorului judecătoresc și a procurorului de caz, așa cum prevede O.G nr. 137/2000, modificată.

5.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni. Ca urmare, în aspectele ce privesc aplicarea și interpretarea legii Colegiului director nu se poate pronunța, acest lucru fiind atributul legal și exclusiv al instanțelor de judecată de a se exprima pe astfel de spețe.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială ridicată din oficiu conform O.G nr. 137/2000, modificată, privind obiectul petiției de aplicare a unei norme juridice (competență în soluționarea speței, este instanța de judecată).

2. Clasarea dosarului

3. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) .

b) Hidroelectrica S.A.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

CLAUDIA POPA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat L G și R.O